

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11C/192/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714216553
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Petreás
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714216553.3

Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jánom Petreásom, v právnej veci navrhovateľa S. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, XXX XX F., zastúpeného advokátom JUDr. Jiřím Machalom so sídlom Tulská 35, 960 01 Zvolen, proti odporcovi Pohotovosť s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o určenie neplatnosti úverovej zmluvy, o určenie neplatnosti zmluvnej podmienky a o zaplatenie 92 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania pod č. 601800157 dňa 26.02.2013 je n e p l a t n á

Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v bode 10 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou, je neprijateľná zmluvná podmienka a preto je n e p l a t n á.

Odporca Pohotovosť, s.r.o. Bratislava je p o v i n ů zaplatiť navrhovateľovi S. Y. 92 Eur do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca Pohotovosť, s.r.o. Bratislava je p o v i n ů nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 392,06 Eur do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku na účet advokáta JUDr. Jiřího Machalu, vedený v Tatrabanke, a.s. pobočka Zvolen, č.ú.: 2620178424/1100.

o d ō v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom podaným dňa 1.12.2014 prostredníctvom svojho právneho zástupcu požiadal súd o určenie, že spotrebiteľský úver poskytnutý odporcom navrhovateľovi na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 601800137 zo dňa 26.2.2013 je spotrebiteľským úverom bezúročným a bez poplatkov. Žiadal zaviazat' odporcu na zaplatenie sumy 92 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia a požiadal aj o určenie, že zmluvné podmienky v bode 4 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru v návrhu uvedenom znení a zmluvná podmienka v bode 5 Všeobecných podmienok v návrhu uvedenom znení sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami a preto sú neplatné. Požiadal aj o určenie, že zmluvná podmienka v bode 10 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru je neprijateľná zmluvná podmienka a preto je neplatná. Uplatnil si aj právo na náhradu trov konania. Právny zástupca navrhovateľa návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ dňa 26.2.2013 na formulári vyhotovenom odporcom s vopred určenými podmienkami a obsahom uzavrel s odporcom zmluvu o úvere č. 601800157, na základe ktorej mu odporca toho istého dňa poskytol v hotovosti finančné prostriedky vo výške 300 Eur, ktorú od odporcu aj skutočne v hotovosti v uvedený deň obdržal. Podľa tejto zmluvy mal navrhovateľ odporcovi uvedenú čiastku vrátiť zvýšenú o poplatok vo výške 288 Eur, teda uhradiť odporcovi celkom 588 Eur od 15.2.2014 v 1 splátke vo výške 588 Eur. Poplatok podľa zmluvy predstavuje jednak úrok vo výške 39,15% ročne, t.j. celkom vo výške 117,45 Eur a administratívne náklady vo výške 170,55 Eur. Napriek tomu, že v zmluve bolo dojednané, že navrhovateľ je povinný uhradiť úver + poplatok do 15.2.2014 v jednej splátke, ústne bol pracovníkom odporcu informovaný, že má platiť mesačné splátky vo výške 49 Eur. Navrhovateľ

odporcovi do podania návrhu na začatie konania uhradil celkom 392 Eur, a to dňa 10.5.2013 čiastku 198 Eur, dňa 12.9.2013 čiastku 96 Eur, dňa 24.10.2013 čiastku 49 Eur a dňa 7.11.2013 čiastku 49 Eur.

Dňa 9.6.2014 odporca prostredníctvom spoločnosti Platiť sa oplatí, s.r.o. Bratislava zaslal navrhovateľovi výzvu, podľa ktorej žiadal od navrhovateľa zaplataenie čiastky 196 Eur. Právny zástupca navrhovateľa poukázal na ustanovenie § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, § 53 ods.1 a ods.2 Občianskeho zákonníka, ako aj na ustanovenie § 53 ods.4 a ods.5 Občianskeho zákonníka.

Právny zástupca navrhovateľa v návrhu ďalej uviedol, že podľa § 9 ods.2 písm. j) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať okrem iného aj ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN). Odporcom určená RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je podľa názoru navrhovateľa v rozpore s § 9 ods.2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko je nesprávne a v neprospech spotrebiteľa určená. Vo formulári zmluvy je síce uvedené, že výška RPMN je 96%, avšak v skutočnosti pri odporcom požadovaných splátkach úveru vo výške 49 Eur mesačne je výška RPMN 300,29%.

Právny zástupca navrhovateľa ďalej poukázal na ustanovenie § 11 ods.1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľ má ďalej za to, že Zmluva o úvere č. 601800124 okrem iného neobsahuje zákonom v § 9 ods.1 písm. j) požadovanú náležitosť, t.j. ročnú percentuálnu mieru nákladov úveru a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Zmluva o úvere, ktorá je typovou zmluvou obsahuje neprimerané podmienky - ide o dojednanie o zmluvných sankciách v bode 4 a 5 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sa nachádzajú na druhej strane odporcom vyhotoveného formulára zmluvy. V bode 4 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (ďalej len „VPP“) je uvedená zmluvná pokuta vo výške 15 Eur za každý prípad omeškania s úhradou splátky, ako aj zmluvná pokuta vo výške 30 Eur, ktorú je dlžník povinný zaplatiť v prípade, že uhradí celkom alebo čiastočne celkom štyri po sebe idúce splátky a za každú upomienku v prípade porušenia zmluvy 4 Eurá ako paušálnu úhradu nákladov a administratívy s tým spojené.

V bode 5 VPP je uvedená jednorázová zmluvná pokuta vo výške 312 Eur, ktorá má byť určená na úhradu nákladov odporcu spojených s úkonmi smerujúcimi k zabezpečeniu dlhu pre prípad, že sa stane splatným celý dlh pre omeškanie s úhradou splátok.

Tieto dojednania neboli dohodnuté individuálne v úverovej zmluve, ale sú súčasťou zmluvných dojednaní, ktoré sú na predtlačenej tlačive, sú všeobecne koncipované pre veľký počet spotrebiteľov. Nie sú teda individuálne dojednané a navrhovateľ nemal možnosť ovplyvniť ich obsah ani možnosť ich zmeniť, ktorá skutočnosť je zvýraznená i použitím nevýrazného malého písma na formulári zmluvy a VPP, pričom tieto sú v jeho neprospech, keďže spôsobili jeho menej priaznivé postavenie voči odporcovi.

Zmluvná podmienka v bode 5 VPP - jednorázová zmluvná pokuta vo výške 312 Eur nezohľadňuje dĺžku obdobia, po ktorú spotrebiteľ riadne plnil svoje povinnosti zo zmluvy, ani iným hľadiskom neodstupňuje výšku zmluvnej pokuty, napr. výškou nedoplatku, a od odporcu ako spotrebiteľa (a od ostatných spotrebiteľov, ktorí uzavreli túto typovú zmluvu) sa požaduje zaplataenie zmluvnej pokuty v celej výške.

Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj zmluvná podmienka úhrady časti poplatku vo výške 288 Eur, ktorý ako to vyplýva z bodu 10 VPP do výšky 1/3 predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny bližšie nikde nešpecifikované náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou. Uvedená zmluvná podmienka je aj nezrozumiteľná a zavádzajúca z toho dôvodu, že úrok vo výške 117,45 Eur, ktorý má podľa zmluvy zaplatiť navrhovateľ, nepredstavuje 1/3-inu zo sumy 288 Eur, ale 40,78%. V časti, v ktorej sa má týkať poplatku za náklady za vypracovanie zmluvy a s tým spojenú administratívu, t.j. poplatku vo výške 170,55 Eur je zmluvnou podmienkou neprijateľnou pre jej neurčitosť, ako aj výšku, keď tieto náklady predstavujú 56,85% poskytnutého úveru, čo zásadným spôsobom zvyšuje náklady navrhovateľa spojené s úverom a spôsobuje tým značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v jeho neprospech.

Pokiaľ ide o úrok z úveru, ktorý predstavuje sumu 117,45 Eur, navrhovateľ má za to, že nakoľko uvedená suma predstavuje úrokovú sadzbu vo výške 39,15% ročne, požiadavka na tento úrok je v rozpore s dobrými mravmi, a to vzhľadom k tomu, že úrok v tejto výške viac než 4-násobne prevyšuje výšku úrokovej sadzby uplatňovanej bankami pri poskytovaní spotrebiteľských úveroch v čase, keď navrhovateľovi bol úver poskytnutý (február 2013). Úroková sadzba bola v tom čase ako to vyplýva zo štatistických údajov uverejňovaných Národnou bankou Slovenska priemerná výška úrokovej sadzby pri nových spotrebiteľských úveroch s dobou konečnej splatnosti 1 roka 8,18% ročne.

Právny zástupca navrhovateľa poukázal na ustanovenie § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka a § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, ale sa prieči dobrým mravom. Z toho dôvodu má navrhovateľ za to, že zmluvné dojednanie z bodu 10 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru o povinnosti navrhovateľa platiť úrok vo výške 117,45 Eur, t.j. v ročnej úrokovej sadzbe 39,15% je neplatné. Navrhovateľ uhradil odporcovi celkom 392 Eur.

Právny zástupca navrhovateľa v návrhu uviedol aj to, že navrhovateľ má naliehavý právny záujem na podaní tejto určovacej žaloby, nakoľko sa tým môže vyriešiť otázka porušovania spotrebiteľských práv ako i neistota navrhovateľa, či úver, ktorý bol navrhovateľovi poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. 601800137 je úverom bezúročným a bez poplatkov, spornosť výpočtu RPMN ako i neistota navrhovateľa, či odporca je oprávnený požadovať úrok v úrokovej sadzbe a v prípade omeškania s úhradou úveru sankcie podľa bodu 4 a 5 VOP, ako aj administratívny poplatok. Navrhovateľ si uplatňuje aj právo na zaplatenie sumy 92 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka.

Odporca dňa 14.1.2015 predložil súdu vyjadrenie k podanému návrhu. Vo vyjadrení uviedol, že navrhovateľ pri podpise zmluvy o úvere prehlásil, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom tejto zmluvy a súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane tejto zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne potvrdil prevzatie zmluvy vrátane všeobecných podmienok. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, t.j. sú vytlačené na zadnej strane každého rovnopisu zmluvy o úvere. Okrem iného svojim podpisom potvrdil aj skutočnosť, že bol oboznámený so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere. Výška RPMN je zreteľne uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere. RPMN je číslo vyjadrené v percentách, ktoré spotrebiteľovi umožňuje jednoduché porovnanie spotrebiteľských úverov a pôžičiek. Pre spotrebiteľa je najvýhodnejším úverom, alebo pôžičkou tá, ktorá má najnižšiu hodnotu RPMN pri rovnakých vstupných dátach (suma úveru a doba na ktorú je poskytnutý). Navrhovateľ mal na základe tohto údaju možnosť prehodnotiť podmienky poskytnutia úveru a samotné uzatvorenie zmluvy.

Odporca je toho názoru, že zo zmluvy o úvere č. 601800157 nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú ustanovuje Občiansky zákonník v § 451.

Odporca rázne odmieta, že zmluvné podmienky uvedené vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v bode 4, 5 a 10, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere č. 601800157 sú neprijateľné zmluvné podmienky. Poukázal na článok 4 odsek 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje ani k definícii hlavného predmetu zmluvy ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné. Podľa odporcu z uvedených ustanovení vyplýva, že podstatou spotrebiteľského práva nie je a nemôže byť regulácia cien. Ceny sú predmetom voľného pôsobenia ponuky a dopytu. Spotrebiteľovi nie je a ani nemôže byť odňatá možnosť slobodnej voľby, či určité služby za určitú cenu prijme, alebo službu nevyužije. Odporca v tejto súvislosti odkazuje na stanovisko generálnej advokátky Veriaci Trstenjak v konaní pred Súdnym dvorom EÚ vo veci C-484/08, ktorá sa podrobne zaoberá podstatou výnimky uvedenej v článku 4 odsek 2 Smernice. Článok 4 ods.2 Smernice ako kľúčová oblasť autonómie vôle. Poukázal na body 61, 62, 63, 64, 66 z ktorých vyplýva, že z historického vývoja smernice 93/13 vyplýva, že pôvodný návrh Komisie neobsahoval porovnateľné ustanovenie. Bolo teda zavedené pri výkone úprav, ktoré Rada uskutočnila v rámci legislatívneho procesu. V odbornej literatúre je jeho neskoršie zaradenie do návrhu smernice kvalifikované ako kodifikačné rozhodnutie zákonodarcu Spoločenstva, ktorého cieľom je ochrana autonómie vôle. V právnej náuke sa zastáva názor, že z

dôvodu úvah súvisiacich s trhovým hospodárstvom článok 4 ods. 2 Smernice 93/13 obmedzuje rozsah kontroly zmluvných podmienok. V súlade so základnými zásadami liberálneho hospodárskeho poriadku zmluvné strany samostatne definovali plnenie a protiplnenie, na ktorých výmenu uzatvárajú zmluvu. Táto sloboda je v súlade so zákonmi trhu a hospodárskej súťaže, ktoré by boli čiastočne ochromené, ak by bolo treba preskúmať primeranosť alebo ekvivalenciu plnenia a protiplnenia, čo by predajcom alebo dodávateľom bránilo, aby na trhu uplatnili plánované správanie, ktoré by bolo upravené v súlade s vyššie uvedenými zákonmi. Z tohto ustanovenia možno vyvodiť, že zákonodarca Spoločenstva chcel, aby povinnosti súvisiace s hlavným plnením, ako aj primeranosť vzťahu cena - plnenia zásadne upravovala dohoda strán a ponuka na trhu. Základné pravidlo, ktoré možno z tohto ustanovenia vyvodiť je, že nekalá povaha jasných a zrozumiteľných podmienok, ktoré stanovujú cenu alebo rozsah povinností súvisiacich s hlavným plnením, nepodlieha kontrole podľa článku 3 smernice 93/13. Toto ustanovenie teda v zásade vyníma z kontroly nekalej povahy najmä špecifikáciu plnenia a vzťah primeranosti, ktorý si strany zmluvne stanovili.

Citované závery generálnej advokátky Trstenjak týkajúce sa výkladu článku 4 ods. 2 Smernice pritom tiež vyplývajú zo základných cieľov Európskej únie stanovených v článku 3 odsek 3 Zmluvy o Európskej únii, podľa ktorého Európska únia sa usiluje o trvalo udržateľný rozvoj Európy založený okrem iného na sociálnom trhovom hospodárstve s vysokou konkurencieschopnosťou.

Vyššie citované znenie smernice bolo do nášho právneho poriadku implementované prostredníctvom ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Odporca ďalej uviedol, že z uvedeného vyplýva, že zmluvné dojednania, ktoré chce žalobca podrobiť prieskumu v tomto konaní, sú celkom jednoznačne cenovým dojednaním a vzhľadom na ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj článku 4 odsek 2 Smernice Rady 93/13/EHS je vylúčené, aby súd preskúmaval primeranosť tohto dojednania. Odporca poukázal na to, že navrhovateľ nemá naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvnej podmienky. Odporca žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 5.3.2015 uviedol, že navrhovateľ trvá na svojom návrhu z dôvodov uvedených v žalobnom návrhu, aj z dôvodov, ktoré prednesie na pojednávaní. Uviedol, že má za to, že úver vo výške 300 Eur, ktorý navrhovateľ od odporcu získal na základe zmluvy č. 601800157 zo dňa 26.2.2013, ktorú uzavrel na formulári vyhotovenom odporcom s vopred určenými podmienkami, ako aj jej obsahom je úverom, ktorý sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Hoci odporca v zmluve uviedol výšku RPMN vo výške 96%, túto výšku podľa názoru navrhovateľa určil nesprávne a v jeho neprospech, keď RPMN pri splácaní odporcom požadovaných splátkach úveru mesačne po dobu 12 mesiacov do 15.2.2014 vo výške 49 Eur mesačne, hoci v zmluve samotnej je uvedené, že úver má byť splatený v jednej splátke do 15.2.2014, má navrhovateľ za to, že pri takýchto splátkach, na aké bol vyzvaný odporcom, je RPMN 300,29%. Okrem toho ak v zmluve bolo uvedené, že to má splatiť v jednej splátke, ale reálne od neho odporca požadoval platenie v mesačných splátkach, tak má navrhovateľ za to, že nebol ani v zmysle § 9 ods. 1 písm. k) dohodnutá jedna z podstatných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, a to výška a počet splátok. Rovnako teda má navrhovateľ za to, že zmluva o úvere, ktorá je typickou typovou zmluvou, obsahuje neprimerané podmienky. Poukázal na podaný návrh, podľa ktorého ide o dojednania o zmluvných sankciách v bode 4 a 5 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sa nachádzajú na druhej strane predtlačeneho tlačiva a sú všeobecne koncipované pre veľký počet spotrebiteľov. Tieto zmluvné sankcie podľa jeho názoru nie sú individuálne dojednané a navrhovateľ nemal možnosť ovplyvniť ich obsah, ani možnosť ich zmeniť a skutočnosť, že sú určitým spôsobom zavádzajúce, je zvýraznená i použitím malého nevýrazného písma na formulári zmluvy a Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, pričom tieto podmienky sú jednoznačne v jeho neprospech, keďže spôsobujú jeho menej priaznivé postavenie voči odporcovi. Zmluvná podmienka v bode 5 VPP - zmluvná pokuta vo výške 312 Eur navyše nezohľadňuje dĺžku obdobia, po ktorú spotrebiteľ riadne plnil svoje povinnosti zo zmluvy a ani iným hľadiskom neodstupňuje výšku zmluvnej pokuty napr. výškou nedoplatku a od navrhovateľa ako

spotrebiteľa a ako aj od všetkých ostatných spotrebiteľov, ktorí takúto zmluvu uzavreli sa požaduje zaplataenie zmluvnej pokuty v plnej výške.

Právny zástupca navrhovateľa ďalej poukázal na to, že z konštantnej rozhodovacej súdnej praxe je zrejmé, že dojednania o zmluvných sankciách sa nepovažujú za cenové dojednania a že tieto dojednania bývajú predmetom súdneho prieskumu. Taktiež je známe, že pokiaľ dojednania o sankciách za porušenie zmluvy sú súčasťou zmluvných dojednaní a sú na predtlačenom tlačive a sú všeobecne koncipované pre veľký počet spotrebiteľov, kedy je zrejmé, že spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť ich obsah, ani možnosť ich zmeniť, len odmietnuť zmluvu ako celok alebo prijať zmluvu ako celok. Keď navyše v prípade takéhoto zmluvného dojednania dodávateľ použije ešte aj nevýrazné malé písmo, súdy takéto zmluvné dojednania nepovažujú za individuálne dojednané. Poplatok za poskytnutie úveru podľa zmluvy mal predstavovať sumu 288 Eur a podľa bodu 10 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru do výšky 1/3 predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné 2/3 bližšie nikde nešpecifikované náklady na vypracovanie uzatvorenej zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou. Uvedená zmluvná podmienka podľa názoru navrhovateľa je nezrozumiteľná a to z dôvodu, že úrok vo výške 117,45 Eur, ktorý má podľa zmluvy zaplatiť navrhovateľ, nepredstavuje 1/3-inu tohto poplatku, teda zo sumy 288 Eur, keď 1/3-ina zo sumy 288 Eur predstavuje čiastku 96 Eur, ale 39,15%, teda viac než 1/3-inu. Uviedol, že v žalobnom návrhu je v tejto súvislosti uvedený nesprávny údaj o výške tohto úroku 40,78%. Táto zrejma nesprávnosť vznikla pri spisovaní návrhu. Požiadal súd o opravu tejto nesprávnosti. Požiadavka na zaplataenie úroku vo výške 39,15%, t.j. 117,45 Eur je v rozpore s dobrými mravmi vzhľadom na to, že úroky v tejto výške viac ako 4-násobne prevyšujú výšku úrokovej sadzby uplatňovanej bankami pri poskytovaní spotrebiteľských úverov v čase, keď bol navrhovateľovi úver poskytnutý, teda vo februári 2013. Úroková sadzba v tom čase bola 8,18%. Poplatok za náklady na vypracovanie zmluvy a s tým spojenou administratívou je poplatok vo výške 170,55 Eur. Podľa jeho názoru táto zmluvná podmienka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou pre jej neurčitost, ako aj výšku, keď tieto náklady predstavujú 56,85% poskytnutého úveru, čo zásadným spôsobom zvyšuje náklady navrhovateľa spojené s úverom a spôsobuje tým značnú nerovnováhu v jeho neprospech, ako aj z dôvodu, že odporca od navrhovateľa požaduje splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke ani nie je dodané. Pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je nevyhnutné, aby sa aj nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a plnenie v jeho záujme. Vzhľadom k tomu, že podľa názoru navrhovateľa je neplatné celé dojednanie o poplatku za poskytnutie úveru, teda celá odplata za poskytnutý úver a nakoľko odplata za úvery, rozhodujúcim kvalifikačným kritériom úverovej zmluvy a pokiaľ dohoda o takejto odplate je neplatná, stráca celá úverová zmluva podľa názoru navrhovateľa svoje opodstatnenie.

Právny zástupca navrhovateľa poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prešov č.k. 11C/42/2012 zo dňa 13.9.2013, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu Prešov č. 5Co/219/2013.

Právny zástupca navrhovateľa poukázal na to, že navrhovateľ celkovo zaplatil na úver sumu 392 Eur. Toto doložili výstupom z počítačového programu odporcu, ktorý je označený ako dokument o splátkach a pokutách. Z tohto dokumentu vyplýva, že odporca mal záujem na plnení v splátkach po 49 Eur mesačne, a nie na jednej splátke 588 ako uviedol do zmluvy. Právny zástupca navrhovateľa uviedol, že upraví petit návrhu tak, že žiada, aby súd rozhodol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 601800157 zo dňa 26.2.2013 je neplatná a že žiada zaviazat odporcu na zaplataenie sumu 92 eur z titulu bezdôvodného obohatenia.

Navrhovateľ S. Y. vo svojej výpovedi uviedol, že plne súhlasí s vyjadrením svojho právneho zástupcu. Jeho právny zástupca povedal všetko podstatné a dôležité. K veci dodal len to, že dostal od neho vyjadrenie odporcu. Vo vyjadrení odporcu uvádza niečo o insolventnosti navrhovateľa. Uviedol, že v tom čase bol zamestnaný v Š. G. ako C. D. a o nejakej insolventnosti z jeho strany sa preto nedá hovoriť. Spoločnosť a obchodná zástupkyňa, ktorá s ním uzatvárala zmluvu, nechcela od navrhovateľa žiadne potvrdenie o jeho príjme. Vedel, že si na finančnom a personálnom oddelení overovali jeho status v B. G. a vedeli o jeho príjme. V čase uzatvárania zmluvy ako spotrebiteľ neovládal tieto rôzne pojmy. Až potom sa na niektorých internetových stránkach dozvedel čo znamená nerovnováha medzi spotrebiteľom a veriteľom. Napísal potom mail na Ministerstvo spravodlivosti a komunikoval s nejakou právničkou z toho ministerstva. Tá mu potom odporučila obrátiť sa na Centrum právnej pomoci a takto bol potom podaný tento návrh.

Právny zástupca navrhovateľa dňa 20.3.2015 predložil súdu zmenu - úpravu návrhu na začatie konania. Uviedol, že podľa jeho názoru je neplatná celá úverová zmluva č. 601800157, lebo je neplatné celé dojednanie o poplatku za poskytnutie úveru. Odplata je rozhodujúcim kvalifikačným kritériom úverovej zmluvy a úverová zmluva stráca svoje opodstatnenie pokiaľ dohoda o odplate je neplatná. Svoj názor oprel o právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 11C/42/2012 zo dňa 13.9.2013, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov č.k. 5Co/219/2013 zo dňa 21.8.2014, kde vo veci vedenej proti odporcovi súd vyhodnotil celú odplatu za poskytnutie úveru zloženú z 1/3 úroku, ktorý vyhodnotil ako neplatný pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka a z 2/3 z nákladov na vypracovanie zmluvy a s tým spojenú administratívu (ktorú vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže ide o požiadavku na splnenie finančného záväzku od spotrebiteľa, ktoré mu po materiálnej stránke a pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je nevyhnutné, aby sa nimi plnilo skutočné plnenie jeho spotrebiteľovi v jeho záujme), ako neprímeranú a neplatnú. Zároveň žiadal určiť, že zmluvná podmienka v bode 10 všeobecných podmienok poskytnutia úveru o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto je neplatná.

Okresný súd Zvolen uznesením č.k. 11C/192/2014-55 zo dňa 25.3.2015, právoplatným od 17.4.2015 pripustil uvedenú zmenu návrhu.

Odporca sa k zmenenému návrhu nevyjadril.

Odporca písomným podaním zo dňa 29.4.2015 ospravedlnil neúčast' svojho zástupcu na pojednávaní s tým, že súhlasí, aby sa súdne konanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti.

Preto súd vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti zástupcu odporcu podľa § 101 ods.2 O.s.p.

Na pojednávaní dňa 30.4.2015 právny zástupca navrhovateľa uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižava doterajších vyjadrení. Má za to, že je tu dôvod, aby súd vyhovel podanému návrhu v znení ako bol upravený a zmena bola súdom pripustená. Uviedol, že nad rámec uvedených skutočností nemá čo dodať. Má za to, že právne hodnotenie, ktoré podložili aj rozhodnutiami súdov je správne a že teda je tu dôvod na to, aby súd v plnom rozsahu vyhovel podanému návrhu. Pokiaľ ide o požiadavku na vydanie bezdôvodného obohatenia, domnieva sa, že jednak z toho dôvodu, že má za to, že je zmluva neplatná, ako aj z toho dôvodu, že preukázateľne navrhovateľ uhradil odporcovi 392 Eur, to znamená 92 Eur nad rámec toho, čo mu bolo poskytnuté, je tu dôvod na to, aby navrhovateľovi bolo priznané aj bezdôvodné obohatenie vo výške 92 Eur. Uplatnil si aj právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľ S. Y. uviedol, že plne súhlasí s tým, čo uviedol jeho právny zástupca, nemá k veci čo dodať.

Z predložených listinných dôkazov bolo zistené, že medzi účastníkmi konania bola dňa 26.2.2013 uzavretá Zmluva o úvere. Zo zmluvy vyplýva, že navrhovateľovi bol poskytnutý úver vo výške 300 Eur, poplatok je 288 Eur s tým, že navrhovateľ tak celkovo má zaplatiť čiastku 588 Eur, ktorá je splatná v jednej splátke vo výške 588 Eur. Celkový poplatok spojený s úverom je tvorený súčtom úroku vo výške 39,15% ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje 117,45 Eur a z administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 170,55 Eur. Dlžník sa zaviazal zaplatiť celkovú sumu 588 Eur do 15. 2. 2014. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN je 96%).

Podľa bodu 10 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve a zaväzuje sa ju uhradiť v mesačných splátkach tak, ako je uvedené na prvej strane tejto zmluvy. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

Spoločnosť Platíť sa oplatí s.r.o. Bratislava prípisom zn. 013274-14/01A zo dňa 9.6.2014 opätovne vyzvala navrhovateľa mimosúdnou cestou o okamžitú úhradu dlhovanej sumy 196 Eur.

Z predloženého prehľadu splátok a pokút k číslu zmluvy 601800157 bolo zistené, že podľa splátkového kalendára mal navrhovateľ splácať požičanú sumu v mesačných splátkach po 49 Eur počas 12 mesiacov

počnúc splátkou dňa 15.3.2013 a končiac poslednou splátkou 15.4.2014. Celkove tak mala byť zaplatená suma vo výške 588 Eur. Z tohto prehľadu bolo zistené, že navrhovateľ zaplatil celkove 392 Eur, keď zaplatil 10.5.2013 sumu 198 Eur, dňa 12.9.2013 sumu 96 Eur, dňa 24.10.2013 sumu 49 Eur a dňa 7.11.2013 sumu 49 Eur.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods.3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V čase uzavretia úverovej zmluvy už bolo v Občianskom zákonníku zakomponované ustanovenie § 53 ods.4 písm. r), podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

V tomto prípade bodu 10 Všeobecných obchodných podmienok odporcu 1/3 poplatku predstavuje dohodnutý úrok a 2/3 náklady za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy vrátane s tým spojenej administratívy.

V tomto prípade úroky predstavovali 96 Eur, čo je 1/3 zo sumy 288 Eur. Administratívne náklady predstavovali potom 192 Eur, čo sú 2/3 zo sumy 288 Eur. Úroky vo výške 96 Eur zo sumy 300 Eur predstavujú 32% z úverom poskytnutej sumy a v prípade nákladov 2/3 zo sumy 288 Eur je to 64% poskytnutého úveru. Úroky spolu s nákladmi predstavujú 96% poskytnutej úverovej sumy.

Podľa názoru súdu požadované úhrady administratívneho poplatku vo výške 64% z poskytnutého úveru sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. Pri poplatkoch zo spotrebiteľského

úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi v jeho záujme. V tejto súvislosti je možné poukázať na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe sp.zn. AZ17Ú 192/2010 zo dňa 3.5.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné. Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednanie o cene. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru mu budú poskytnuté zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby bolo spotrebiteľovi poskytované skutočné protiplnenie.

Súd vyhodnotil celú odplatu za poskytnutý úver ako neprimeranú a neplatnú. Odplata za úver je rozhodujúcim kvalifikačným kritériom úverovej zmluvy a pokiaľ dohoda o odplate je neplatná, úverová zmluva stráca svoje opodstatnenie, preto je dôvodné podľa názoru súdu žalobe o neplatnosť celej úverovej zmluvy vyhovieť, a to nielen časti týkajúcej sa úrokov a poplatkov.

V tomto prípade úroky predstavovali 1/3 zo sumy 288 Eur, čo je 96 Eur a administratívne náklady 2/3 zo sumy 288 Eur, čo je 192 Eur. Úroky vo výške 96 Eur zo sumy 300 Eur predstavujú 32% poskytnutého úveru.

Z internetovej stránky Národnej banky Slovenska bolo zistené, že priemerná úroková sadzba v čase uzavretia úverovej zmluvy pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou do jedného roka bola len 8,18% ročne.

Preto dohodnutý úrok súd považoval minimálne za rozporný so zásadou dobrých mravov pre jeho neúmerňú výšku a vo vzťahu k tomu konštatoval, že zmluva s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka nemôže byť v tejto časti platná.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti súd považoval úverovú zmluvu za neplatnú a zmluvnú podmienku uvedenú v bode 10 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru za neprijateľnú podmienku zmluvy.

S prihliadnutím na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 601800157 zo dňa 26.2.2013 je neplatná, navrhovateľovi vznikla povinnosť zaplatiť odporcovi len poskytnutú sumu úveru, čo je 300 Eur. Preukázané bolo, že navrhovateľ odporcovi zaplatil 392 Eur, čo je o 92 Eur viac.

Táto suma predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane odporcu v zmysle ustanovenia § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Preto súd vyhovel podanému návrhu aj v časti, ktorou sa navrhovateľ domáhal zaplata sumy 92 Eur.

Navrhovateľ mal v konaní úspech, preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania, ktoré navrhovateľovi vznikli tým, že bol v konaní zastúpený advokátom.

Právny zástupca navrhovateľa si vyúčtoval trovy právneho zastúpenia sumou 492,03 Eur. Vo vyúčtovaní uviedol, že podľa § 13 ods.3 vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pri splnení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach. Výška odmeny za jeden úkon právnej pomoci v roku 2014 je určená súčtom sadzby tarifnej odmeny za určenie neplatnosti zmluvy o úvere vo výške 1/13 výpočtového základu v sume 61,87 Eur, 1/3 tarifnej odmeny za určenie neprijateľnosti poplatku v bode 10 všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy s administratívou s tým spojenou, t.j. 20,62 Eur a 1/3 tarifnej odmeny za vydanie bezdôvodného obohatenia, t.j. 5,53 Eur. Spolu to potom je 88,02 Eur za jeden úkon právnej služby urobený v roku 2014.

Výška odmeny za jeden úkon právnej pomoci v roku 2015 je určená súčtom sadzby tarifnej odmeny za určenie neplatnosti zmluvy o úvere vo výške 1/13 výpočtového základu v sume 64,54 Eur, 1/3 tarifnej odmeny za určenie neprijateľnosti poplatku v bode 10 všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy spolu s administratívou s tým spojenou, t.j. 21,55 Eur a 1/3 tarifnej odmeny za vydanie bezdôvodného obohatenia, t.j. 5,53 Eur, čo je spolu suma 91,58 Eur za jeden úkon právnej služby urobený v roku 2015.

Právny zástupca navrhovateľa si vyúčtoval odmenu za 5 úkonov právnej služby, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia 15.10.2014 a napísanie návrhu na začatie konania zo dňa 24.11.2014 po 88,02 Eur, za účasť na 2 pojednávaníach 5.3.2015 a 30.4.2015 a za úpravu návrhu zo dňa 12.3.2015 po 91,58 Eur, čo je spolu 450,78 Eur. Uplatnil si aj právo na zaplatenie režijného paušálu, a to 2 x po 8,04 Eur za úkony vykonané v roku 2014 vo výške 16,08 Eur a režijný paušál za 3 úkony právnej služby po 8,39 Eur za úkony vykonané v roku 2015 vo výške 25,17 Eur.

Súd nepriznal navrhovateľovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia za úkon urobený 12.3.2015, čo je úprava návrhu na začatie konania, lebo navrhovateľovi a jeho právnomu zástupcovi nič nebránilo podať návrh na začatie konania v takej podobe, v akej bol návrh podaný po urobení opravy návrhu. Bolo by v rozpore s dobrými mravmi zaviazat' odporcu, aby znášal trovy právneho zastúpenia za takýto úkon právnej služby a s tým súvisiaci režijný paušál vo výške 8,39 Eur. Preto súd priznal navrhovateľovi právo na náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia vo výške 392,06 Eur. V tejto časti boli trovy právneho zastúpenia vyčíslené v súlade s ustanovením § 10 ods.1, § 14 ods.1, § 16 ods.3 a § 13 ods.3 vyhl.č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

- 1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
 - 2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
 - 3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
 - 4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
 - 5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
 - 6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
 - 7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
 - 8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.
 - 1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 - 2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
 - 3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,
 - 4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).